

Suomalaiset matkaratsastajat menestyivät maailmalla

Kun ratsukon tulostaso nousee, on matkaratsastuksessa varsin luonnollista, että katseet kääntyvät ulkomaiden suuntaan. Kotimaassa on viime vuosina järjestetty yhden FEI-kilpailut vuodessa ja siitäkin syystä monen tiimin haaveissa on päästä kilpailemaan ulkomaille.

Viro on lähellä, joten Haanja on suomalaisille erinomainen paikka päästä tunnustelemaan kansainvälistä tasoa. Kuluvan vuoden keväällä Haanjamaalla kilpaili toukokuussa kolme suomalaista ratsastajaa: **Ritva Lampinen** (CEI*), **Jaana Päiväranta** (CEI*) ja **Kari Kärkkäinen** (CEI**).

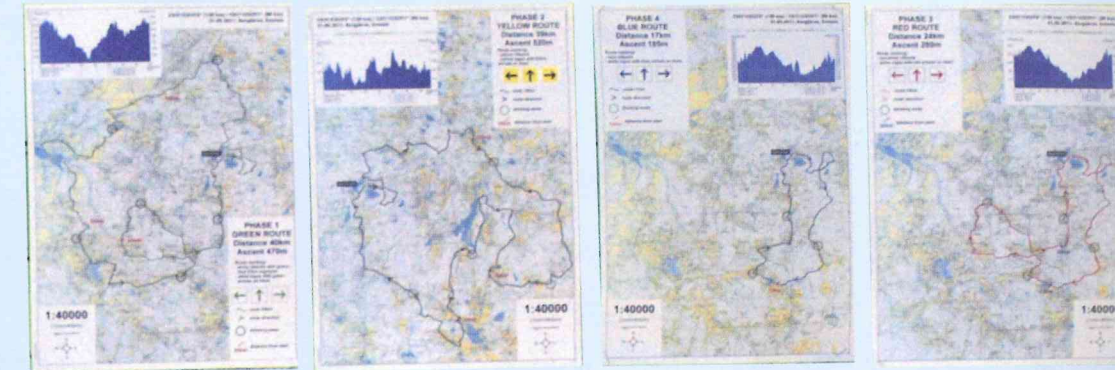
Lisäksi kilpailuissa esiintyivät edukseen kolme muuta suomalaisratsua, joiden ratsastajat tulivat Arabiemiraateista. Kilpailuissa oli paikalla myös paljon suomalaisia toimihenkilöitä ja jokunen kisaturistikin.

Osaava tiimi tarpeen kilpailussa

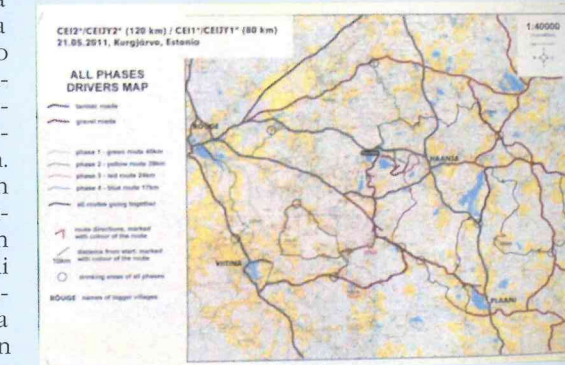
Matkaratsastus on lajina yhteisöllinen, sillä suoriutuakseen kilpailun rasituksista tarvitsee ratsastaja tuekseen osaavan tiimin, joka huoltaa niin ratsastajaa, kuin hevostakin ja lisäksi tarkkailee

Palkinnot odottavat maalissa.

Ratsastettavat matkat on merkitty reittikarttoihin.

ajan kulumista ja kilpakumppanien etenemistä.

Viron kilpailuihin tiimin lähtivät siten, että Lampisen tiimi saapui kilpailupaikalle jo tiistaina ja muut tiimit torstaina. Näin hevosilla ja ratsastajilla oli aikaa tutustua maastoihin ja kilpailukeskukseen, sekä tehdä kaikki tarvittavat alkutoimet. Viron kilpailuissa sekä hevoset, että tiimit myös asuvat ja ruokailevat kilpailukeskuksessa, joten kaikki ovat yhdessä melkein viikon ajan.

Ennen kuin kilpailupäivän aamuna kello 6:00 annettiin 120 kilometrin luokan lähtölupa, olivat tiimit rakentaneet palautumisleirit taukoja ajatellen, miettieneen huoltostrategiat ja tutustuneet reitteihin. Kun ratsukot saatiin lähtölinjan yli, sitä seuraavat tunnit olivat kaikilla täyttä työtä. Reitit olivat vaihtelevia ja vaativia ja helteinen sää lisäsi osaltaan kilpailun vaativuutta.

Mukaan huippujen vauhtiin

Tänä vuonna pidempään luokkaan oli ilmoittautunut mukaan pohjoismaisia ja samalla myös maailman huippuratsastajia. Kari Kärkkäisen ja Seljankan oli tarkoitus vähän nuuhkia kansainvälisen kärjen vauhtia, mutta innokas tamma ei tyytynyt ainoastaan nuuhkimaan, vaan halusi olla mukana pitämässä vauhtia yllä.

Ensimmäiset 40 kilometriä se jaksoikin huippuratsukoiden vauhdissa, mutta sitten alkoi

matka painaa ja uupuneena r a t s u k k o vetäytyi kilpailusta 103 kilometrin ratsastuksen jälkeen. Palautuminen vaati tiputuksen, mutta yön levättyään oli tamma jo iloinen itsensä ja tiimin yhden kokemuksen r i k k a a m p i.

Vuotta aiemmin ratsukko sijoittui lyhyemmällä matkalla toiseksi, joten hyviä muistoja Haanjasta kuitenkin jäi.

80 kilometrin kilpailussa Ritva Lampinen piti yliveraista vauhtia ja hevosen Pedro teki helpon suorituksen, joka riitti voittoon ja paraskuntoisimman titteliin. Suomalaisista menestystä kirkasti se, että myös Jaana Päiväranta teki hevosellaan Merlin the Magician loistavan suorituksen sijoittuen luokan kolmanneksi. Iltajuhlassa nähtiin siis iloisia ilmeitä.

Haanjan henki ainutlaatuinen

Virolaiset osaavat järjestää lämmihenkiä juhlia. Hyvää ruokaa ja juotavaa ja iloisia kiitospuheita, joilla tunnelmaa nostetaan. Voittajia juhlistetaan ja heikommin pärjänneitä käydään kannustamassa.

Mukana iloisessa yhdessäolossa ovat niin tuomarit, eläinlääkä-

rit, kuin kilpailijatkin. Kuten kilpailujen johtaja puheessaan totesi, Haanjan henki tulee kaikista niistä ihmisistä, jotka ovat kilpailuissa osallisina. Ja se henki on jotain sellaista, jota ei muualla aisti.

Sunnuntaina jaettiin juhllisesti palkinnot parhaimmille ratsukoille. Palkinnot olivat pääosin tyylikästä kristallia ja kirjekuoria. Aurinkoisessa aamussa järven rannalla oli hienoa kuunnella omaa kansallislaulua. Kun tämän tason kilpailut eivät ole ihan arkipäivää, niin hetket ovat ikimuistoisia.

Palkintojenjaon jälkeen alkoi kilpailukylä vähitellen hiljentyä, kun hevoset pakattiin autoihin ja tiimit lähtivät kotimatalle. Kilpailukumppanit hyvästeltiin lämpimästi ja moni vannoi palaavansa seuraavana vuonna taas helteeseen Haanjaan.

Toivottavasti myös suomalaisia ratsukoita on ensi vuoden toukokuussa lähtöviivalla entistä sankempi joukko. □

Ratsu saa viilennystä vauhdissa.